Aikido als passie

Hoewel aikido een relatief jonge krijgskunst is, kent aikido een rijke culturele en filosofische achtergrond.

Aikido werd in Japan ontwikkeld door Morihei Ueshiba *(1883 – 1969).*
Voor hij aikido ontwikkelde trainde Ueshiba intensief verschillende stijlen jiujitsu, evenals zwaard- en speer vechten.

De grondlegger verdiepte zich ook in het spirituele wat onlosmakelijk verbonden is met aikido.

Aikido is niet primair een vechtsport, maar eerder een middel tot ontwikkeling en verwerkelijking van het zelf.

Vechten in aikido betekent vechten tegen jezelf. In aikido traint men geest en lichaam om te leren in harmonie te komen met een aanval.

Tegelijkertijd mag men aikido als zelfverdediging niet negeren.
Een van de redenen dat er geen kompetitie bestaat in aikido is dat dan vele technieken moeten worden uitgesloten vanwege het gevaar.
Door samen te oefenen en naar harmonie te streven, kunnen zelfs potentieel gevaarlijke technieken geoefend worden.

Op de mat heerst geen onderlinge wedijver. Integendeel, er ontstaat een sfeer van respect en vriendelijkheid.
Er wordt niet tegen de kracht van de tegenstander ingegaan.
Alle technieken berusten juist op het principe van het meegaan met die kracht.
Een aanval met of zonder wapens wordt opgevangen in een cirkelvormige beweging en geneutraliseerd met een worp of controletechniek.

Aikido werkt aan kwaliteiten als houding, beweging, balans, ontspanning, alertheid, timing, openheid en zelfvertrouwen.

Met vriendelijke groeten,

JANNIE GISBERTS